

امیدوارم قداست این امانت الهی، همواره حفظ شود گفتگو با استاد کرامی، خانم دکتر طاهره راشد

آموزش مؤثر علم پزشکی و ماندگاری آن در ذهن دانشجویان مرهون صبر، حوصله، دانش به روز و اخلاق خوش استاد است. در دانشگاه علوم پزشکی مشهد کم نیستند استادانی که متخلق به این سجایای نیکو هستند. در بخش "راه بزرگان" مجله قصد بر این است که از طریق گفتگو با استادان ارجمند دانشگاه علوم پزشکی مشهد که به افتخار بازنشستگی نائل آمده‌اند، از کلام و تجارب ارزشمندشان بهره‌مند گردیم. استاد، خانم دکتر طاهره راشد در سال ۱۳۲۶ در شهر تربت حیدریه متولد شدند. پدر ایشان از روحانیون بودند و ایشان را به قرائت قرآن تشویق می‌کردند، به طوری که از ۵ سالگی قرائت قرآن را آغاز کردند. اما با اینکه تحصیل دختران در آن زمان وجهه‌ی چندان خوبی نداشت (به گفته خود استاد)، در کنار اعتقادات مذهبی؛ دید روشن و حمایت پدر بر ادامه تحصیل فرزند در دانشگاه بود. دکتر راشد فارغ التحصیل پزشکی عمومی سال ۱۳۵۱ دانشگاه علوم پزشکی مشهد است و همچنین تخصص میکروبیولوژی را در همین دانشگاه گذرانده است. ایشان مؤلف ۴ کتاب در زمینه میکروب شناسی و همین طور نویسنده مقالات ارزشمندی در مجلات معتبر خارجی و داخلی هستند. با حضور ایشان در دفتر تحریریه مجله سازمان نظام پزشکی مشهد، گفتگویی داشتیم:



♦ استاد از دوران تحصیل خود در مدرسه و دانشگاه برایمان بگویید:

دوران دبستان و دبیرستان را در مدرسه پروین اعتصامی شهرستان تربت حیدریه گذراندم. در سال ۱۳۴۴ وارد دانشگاه شدم و محل تشکیل کلاس‌ها در دانشکده پزشکی سابق واقع در خیابان دانشگاه بود. بیمارستان‌هایی که در آن‌ها دوره کارورزی را گذراندم؛ بیمارستان‌های امام رضا(ع)، منتصریه، ۱۷ شهریور و امدادی بودند. در دوران هفت‌ساله پزشکی عمومی شاگرد ممتاز بودم و در سال ۱۳۵۱ از پزشکی عمومی فارغ التحصیل شدم. در دوران تحصیل، به رشته‌های جراحی خیلی علاقه‌مند بودم به طوری که در تابستان‌ها زیر نظر مرحوم دکتر افشین در بیمارستان امام رضا (ع) و در درمانگاه جراحی بیمارستان قائم (عج) کار می‌کردم، اما سرنوشت مسیر دیگری را رقم زد.

از اساتید بزرگواری که همیشه مدیون زحماتشان هستم و به رحمت حق شتافته‌اند می‌توانم از دکتر شهیدی، دکتر آریان، دکتر امیری، دکتر کشوری، دکتر مستقیمی و دکتر خدیوی نام ببرم. به علاوه، برای اساتید محترم آقایان دکتر صراف، دکتر یغمایی، دکتر رادپور، دکتر رهبرنیا، دکتر احمد شاهین‌فر و دکتر محمد شاهین‌فر آرزوی عمر طولانی دارم.

◆ چه عاملی باعث شد که رشته میکروبیولوژی را انتخاب کردید؟
قبل از انقلاب اسلامی، قانونی برای دختران بود که باید به سربازی و پادگان به مانند پسران می‌رفتند. اما برای متقاضیان رشته های علوم پایه پزشکی این امتیاز وجود داشت که به سربازی نروند. اینجانب نیز رشته میکروبیولوژی را انتخاب کردم که در آن زمان به عنوان یک تخصص شناخته می‌شد و حتی در بیمارستان منتصریه کشیک عفونی می‌دادیم.

◆ اگر به گذشته بازگردید آیا باز هم پزشکی و به طور خاص میکروبیولوژی را انتخاب می‌کنید؟

پزشکی را که حتما، چون آرزویم بود اما میکروبیولوژی را با توجه به نگرش فعلی مسئولان و سختی‌های کار بعید می‌دانم.

◆ از دوران کار و طبابت خود بگویید:

در سال ۱۳۵۱ در دانشگاه علوم پزشکی مشهد استخدام و به صورت تمام وقت در مرکز امام رضا (ع) مشغول به کار شدم. نهایتاً در سال ۱۳۸۹ با رتبه ۳۲ استادی به افتخار بازنشستگی رسیدم. در طول این سالها، گاه بعضی روزها بیش از ۱۲ ساعت در بیمارستان و درمانگاه مشغول به کار بودم. در طی این ۳۸ سال با دوستان عزیزی همکار و همکلاس بودم که بیشتر آنها در دانشگاه به خدمت اشتغال دارند و همگی از پزشکان حاذق، باتجربه و معروف مشهد هستند. تعدادی از آن‌ها که در مشهد هستند، خانم‌های دکتر میرصدراپی، دکتر تکلو، دکتر خواجه‌کرم‌الدین، دکتر حیدریان، دکتر صبوری، دکتر رکنی و آقایان دکتر ترک‌زاده، دکتر تیمورزاده، دکتر توحیدی، دکتر رجبیان، دکتر کچویی، دکتر عشقی، دکتر دادگر، دکتر قره‌داغی، دکتر میرزاییان و دکتر الهی می‌باشند.

◆ با این مشغله‌ها حتما خانواده‌تان با شما همکاری خوبی داشته‌اند؟
بله و از اینکه در هر شرایطی مرا پذیرفته‌اند از همگی آن‌ها ممنونم. همسرم پزشک و متخصص قلب هستند. سه فرزند، ۲ پسر و یک دختر دارم. فرزند بزرگم علی روحانی ۴۲ ساله و مهندس در آلمان است. امیر روحانی فرزند دومم ۴۰ ساله و دندانپزشک متخصص ارتودنسی و ساکن آلمان است. فرزند کوچکترم آرمیتا روحانی ۳۶ ساله دندانپزشک متخصص درمان ریشه و ساکن ایران است. بدون حمایت آنان طی این مسیر برایم امکان‌پذیر نبود.

◆ از دوران بازنشستگی برایمان تعریف کنید؟

پس از بازنشستگی فرصت بیشتری دارم تا به زندگی شخصی و همسرم برسم. بیشتر اوقات به گل‌کاری و مخصوصاً ورزش می‌پردازم. همچنین با عضویت در انجمن علوم آزمایشگاهی سعی بر احقاق حقوق این طیف از جامعه پزشکی دارم. به‌طورکلی باید به یاد داشته باشیم که بازنشستگی به معنای کنار گذاشتن مطالعه و قطع ارتباط با همکاران نیست و لازم است ارتباطات از طریق جلسات دوره‌ای، حداقل ماهیانه حفظ شود.

◆ استاد، دورنمای پزشکی را چه طور می‌بینید؟
امیدوارم مسئولین و سیاست‌گذاران با نگاهی آینده‌نگر و سلامت‌نگر، فارغ از حاشیه‌هایی که منجر به نگاه‌های مقطعی و کوتاه‌مدت به این حرفه مقدس می‌شود، روند کنونی را توسعه و پیشرفت دهند. باید بگویم نکاتی مثل عدم نگاه عمیق به مدیریت نیروی انسانی و اقتصاد سلامت موجب نگرانیست.

◆ تفاوت پزشکی امروز با دیروز را در چه می‌دانید؟

تفاوت آن در تفاوت فرهنگ اجتماعی دیروز و امروز است، اما امیدوارم دانشجویان و پزشکان آینده به خاطر داشته باشند که دفاست این امانت الهی که در نزدشان همواره باید حفظ شود.

◆ جایگاه پزشک را در جامعه چگونه می‌بینید؟

فرهنگ اجتماعی امروز جامعه با گذشته متفاوت است. به نظر می‌رسد هر شغلی که ارتباط مالی مستقیم و بی‌پرده‌ای با اجتماع داشته و فرد مستقیم با نگاه اقتصادی به این ارتباط بنگرد، به تدریج از حرمتش کاسته شده و تنها ارزشش به صرفه اقتصادی خدماتش وابسته خواهد بود. به نظر من اگر سوگند پایان دوره آموزش آن یک سوگند قلبی و اعتقادی باشد، این امانت معنی پیدا خواهد کرد. به غیر از پیشکسوتان محترم و به نام، این اعتقاد و مسئولیت‌پذیری در رفتار بسیاری از پزشکان جوان حال حاضر نیز تبلور دارد و امیدوارم در آینده نیز داشته باشد.

◆ در پایان، چه نصیحتی به دانشجویان و همکاران دارید؟

برقراری ارتباط صحیح میان استاد و دانشجو شامل فاکتورهای متعدد معنوی و علمی است. دانشجویان باید به خاطر داشته باشند که رشته‌ای را که انتخاب کرده‌اند با پشتکار و حداکثر توان جسمی و فکری و از طریق صحیح ادامه دهند، و استادان باید چراغ راه دانشجویان باشند. از نظر اخلاقی توجه به معنویات برای همه انسانها و خصوصاً پزشکان یک ضرورت حتمی است.

لطفاً به این مقاله از ۱ تا ۲۰ امتیاز دهید.

کد این مقاله: ۶۵۱۶

شماره پیامک مجله: ۳۰۰۷۸۳۸

نحوه امتیازدهی: امتیاز-شماره مقاله

نمونه صحیح امتیازدهی (چنانچه امتیاز شما ۲۰ باشد): ۶۵۱۶-۲۰